

Szerkesztőség és kiadóhivatal

Szentés, Kossuth-tér és
Mindszent, Vasút-utca.Ide intézendők a lap szel-
lemi részét illető minden-
nemű közlemények, hir-
detési és előfizetési díjak.

Egyes szám ára 10 fillér.

ALFÖLDI HIRLAP

FÜGGETLEN POLITIKAI LAP

Előfizetési árak:

1 évre --- K 10
1/2 évre --- K 5
1/4 évre --- K 2:50Hirdetések jutányos áron
számíttatnak.

Egyes szám ára 10 fillér.

Megjelenik: Vasárnap és csütörtökön.

Telefon szám: Szentés, 35.

Felelős szerkesztő: **Diamant Manó.****Császári kiküldöttek pártja.**

Hát megalakul, meg *mer* alakulni ez a párt az *ős* Csongrád-vármegyében? Hát akadnak ezen szintiszta vármegyében magyarok, kik egyállítólagos *lelkes*, valójában pedig egy *lelketlen* felhívás alá aláírják nevüket?

Ez a „*felhívás*“ arra hívja fel Csongrád-vármegye népét, hogy csatlakozzon a f. hó 3-án vasárnap Szentésen megalakítandó „Munkapárt“-hoz és lépjen annak a párt-nak kötelekébe.

Megmondottuk többször, hogy mit akar ez a magyar népet félrevezetni szándékozó *hamis cégérű* ugynevezett „munkapárt“? Semmi egyebet mint a magyar nemzet minden jogos, törvényben és *királyi esküvel* biztosított jogainak letörését. A császári kiküldöttekből alakult kormány, harcba indul a magyar szabadság és a függetlenségi törekvés ellen és szervezi országszerte azt a pártot mely mindenre kész, hogy *pillanatszerű egyéni életét* a hatalom verőfényében sűtkérezve kellemesé tegye.

Mit ezeknek a Szabadság, Függetlenség és Egyenlőség? Nem törődnek ezek semmi egyébvel, mint a saját egyéni érdekeikkel. De még nem is ez a főbaj, hanem az, hogy a Szentés és Vidékében megjelent vezércikkben az van mondva, hogy *ők az igazi magyarok*, a többiek kik nem akarnak *behódolni a császári parancsnak „csak putogó trázisokkal felsallangozva, borgőzös korcsmákban hordók tetejéről rikoltva hirdető“* eszmék harcósai.

A szabadságért, a magyar haza függetlenségéért csatateren, bitón és börtönbe elpusztult nagy ősök, késő unokáihoz intézzük szavunkat: mit szóltok ti ahhoz, hogy a ti *nagy*, minden nemesebb eszmékért hevülő őseitek óriási véraldozatai, martyr kinszenvedései és haláluk, *Rákócy* és *Kossuth* szent működései nem volnának egyebek, mint „*borgőzös korcsmákban, hor-*

dók tetejéről rikoltva hirdető eszmék.

Megérdemli ez a magyar nemzet, hogy így *mer* nyilatkozni egy párt az országban, de így *mer* nyilatkozni Csongrád-vármegyében?

Ha halgatagon elbirja türni, akkor — igen!

Felhívás is jelent meg a „Szentés és Vidéke“ első oldalán, melyben el van mondva, — szerintük *lelkesen*, hogy minden igyekezet „*meddőnek bizonyult*“, mely a függetlenségi eszméket kellett volna diadalra juttatni, mert „a nemzet és a király között gát emeltetett.“ Hát ha gát van ezen két uralkodó között, miért kellett ezen gátat nekik, mind magas és magasabba emelni. Csak nem hitték talán azt, hogy ha a magyar király hallgat is az osztrák császár szavára, ezt megfogja tenni a magyar nemzet is? A magyar nemzet szeme előtt csak a végcél lebeghet: *a független Magyarország!*

Tehetnek ezek a muszkapárti urak azt, amit akarnak, mert hiszen most övék a császári kegy és ezzel a hatalom. Egyet azonban nem tehetnek, és erre nem képes semmi *lelkes* felhívás, hogy a nemzet lemondjon a magyar haza függetlenségéről.

Kossuth Ferenc, *Apponyi* gróf *Justh* Gyula, *Battyhány* és mind a többiek ezen urak szerint csak: „borgőzös korcsmákban hordók tetejéről rikoltó“ emberek, hanem ezen jogfeladó népség minden tagja igaz, jó magyar hazafi.

Csongrád-vármegye népe ítéljen, hogy igaz magyarok-e azok, kik a „Munkapárt“ gyűlését összehívták.

Közöljük a névsort, hogy nagy hazafiúi érdemük még inkább megörökíttessék, hogy az utókor tanulja őket és nevüket *dicőíteni*, vagy *megvetni*.

A f. hó 3-án Szentésen megtartandó Csongrád-vármegyei *nemzeti munkapárt* alakuló gyűlésére a „*Felhívást*“ a következők irták alá:

Fekete Márton, Novák József, Sváb Sándor, Kiss Zsigmond, Heinrich István dr., Balogh János, Csucs

Antal, Szathmáry Ede, Zsoldos Ferenc, ifj. Ruzs Molnár Sándor, Vida Sándor dr., Vigh Gyula, Jerney Zoltán, Vecseri Lajos, ifj. Vecseri János, Herke Ferenc, Ausländer Ede, Albertényi Adolf dr., Weisz Simon, Maurer Oszkár báró, Mecs Balogh Lajos, Wieland Andor, Grüner Géza, Major Ágoston, Füst Molnár Sándor dr., Volf Adolf, Csucs János, Forgó G. Pál, Schwarz Lipót, Vecsery Sándor dr., Zubek István, Mátéffy László, Vangel Ignác, Buzi József, Lázár István, Basa József, Sziládi Sándor, Wimmer Károly, Loeszl Jenő dr., Bánfalvi Lajos, Weisz Mihály, Balogh Imre, Büchler Gábor, Siha József, Kóvári Andor, Ternai György, Bohus László, Gémes Lajos, Bozó Károly, Piti Sándor dr., Halász Sz. Lajos.

Megfog tehát alakulni a „Munkapárt“!

A kisbirtokosok helyzete.

XV.

(Segítség. I.)

Ha eddig reá mutattunk a bajokra, azok kutforrásaira, kell, hogy elmondjuk nézetünket arról, hogy mily eszközök igénybevételével lehetne mind ezen bajokon gyökeresen segíteni.

Bár vészkiáltásként hatna e szó: „Segítség!“ szerte e hazában és felrázná az intézőköröket hideg közönyükhől. Vajha meghallaná ezen segélykiáltást az egész nemzet és annak minden rendű és rangú polgára, igaz fia és ki-ki tehetsége szerint hozzájárulni a magyar nép millióinak megmentéséhez. Nincs nemzetibb, hazafiasabb és sürgősebb teendő ennél.

Legnagyobb baj, a föld hiánya. Nem azért, mintha Magyarországon nem lenne annyi megmunkálható föld, mely a népet eltartani képtelen volna, hanem a baj az egyenlőtlen felosztásban rejlik, vagyis a népesség szaporulatának arányában nem terjeszkedhetik. A nagybirtokok nagyrésze hitbizomány és papi javak, így azok el nem idegeníthetők.

Elsősorban tehát törvényhatóságilag kell gondoskodni arról, hogy ezek a földek a szükséghez képest kisajátíttassanak és a kisgazdák és más kisemberek között parcellázás útján kiosztassanak.

Nagyobb területeket tartson meg az állam és azokat kisparcellákban adja bérbe. Gondoskodjék legelő- és kaszálóterületekről, hogy jószágtenyészetünk ismét fellendüljön.

Csodálatos és szinte érthetetlen dolog, hogy a kisgazdától évről-évre fokozottabb mértékben veszik el a dohánytermelési engedélyeket. Egész községek kisgazdáitól vonták be az engedélyeket, — természetesen, hogy ezzel szemben a nagybirtokos és bérlők nagyobb területekre kapnak engedélyeket.

Vagy valóban az a cél, hogy am azok károsításával emezeknek nyujtsanak előnyöket?

A látszat ez! Pedig, ha a kincstárnak előnyösebb is a nagytermelő, még akkor sem lenne szabad a kisgazdával szemben ilyen eljárást követni, mert maga a dohánytermelés már nagy segítségül szolgálna a kisgazdának. Egész éven át foglalkozást talál ugy maga, mint családjának minden tagja és így a munka után meg van a kellő anyagi eredmény is, de ami fő, javítja a földet. Mivel tehát a dohánytermesztés előnyös a kisgazdára, az engedélyeket nem elvonni, hanem szaporítani kell.

Meg kell szüntetni a létjogosultsággal nem bíró — mondva csinált — uradalmi községeket. Vissza kell az illető uradalmakat a régi illetékes községeihez csatolni, hogy azok is hozzájáruljanak a községi adókkal tulterhelt községek terheinek viseléséhez. Ilyen, újabb községek megalakulását meg kell gátolni!

Feltétlenül javítani kell a mostani adóviszonyokon, mert a mai rendszer leginkább a kisgazdákat terheli aránytalan nagy adóval.

Sokat károsodik még a tanyai

nép által is, hogy a legcsekélyebb hivatalos dologért, a legszorgosabb dologidőben is kénytelen a távol fekvő város, vagy faluba fáradni. Ezen a sok kárt és kellemetlenséget okozó bajon akként lehetne segíteni, hogy a távolabb fekvő, nagyobb kiterjedésű határok kapitányságokra osztassanak fel, mint azt már Szeged, Kecskemét és még több nagyobb határu városok megtették. E tanyai központokra menjen ki a város vagy községből hetenként egy meghatározott napon egy községi irnok, ki a pakszus irásokat és a nép egyéb kisebb ügyét-baját elvégezné. Sok kárbavesztett munkaidő lenne ezáltal megtakarítva.

Az uzoratórvényeket ki kellene terjeszteni minden térre, azt szigorítani és az ellene vétőket szigorúan kellene büntetni.

Sok egyéb teendők közül ezek azok, amelyek leginkább sürgősek és teljesítésre várnak.

Szerénynek kell lenni.

Nem mondjuk, hogy a *Holló* Lajos dr. ur által szerkesztett „Magyarország“ legyen szerény — de inkább azt, hogy nekünk kell kicsiknek, szerényeknek lenni. A nagyok, — no az más!

A „Magyarország“ fényes fogadtatást, sikert stbit beszél, — hogy így mondjuk — a *Holló* és *Horváth* fogadtatásáról a szegvári kerületben. Aki látta, aki hallotta, az, ha akar tud ítélni.

Hollóékat a szegvári kerület-

ben csúf kudarc érte. Nekünk fáj — bárki mit gondoljon is — az, hogy *Holló* Lajos dr. nem érte el azt a sikert ezen kerületben, mint amelyet elismert nagy hazafisága, szónoki képessége megérdemelt volna. Mi 48-asok vagyunk, de nem úgy, mint a nagyvezérek odafent, a minden magasztosabb eszmét megörlő kohóban. Mi még hiszünk, ha sokan a vezérek közül minden ideális gondolkozást nevetségesnek tartanak is. Nekünk Hollóék működése úgy tűnt fel idelent, akkor mikor ide jöttek, hogy a már szervezett 48-as Füredi-pártot megbontani akarják, azért, mintha Khuenék küldték volna le őket, hogy a 48-as pártot a darabont kormány érdekében szétrobbantsák.

Pártbontóknak tekintettük őket azért is, mert részben azok vették körül Horváthot és Hollót, hogy ha a dicső, szent *Kossuth* Lajos apánk sirjából kikelne és a szegvári kerületben lépne fel, ők azt is megbuktatnák.

Hogy miért? Azt ők megmondják: *másokra!*

Dr. Füredi Ferenc és a szegvári kerület.

Ez a szintiszta magyar nép által lakott választókerületben újra fennen lobog a 48-as függetlenségi zászló, A *Helty* Ignác kezéből ki-

TÁRCA

A nagyleány.

Mikor a zárda fejedelemasszonya kebléle ölelte utoljára, alig tudott megférti parányi szivecskéje ziháló mellében, annyira repesett, mint a kalitkájából szabadult madár; szeretett volna már kívül lenni a zárda komor falain. Ügyet se vetett a kegyes szavakra, melyek egy szenteskedő ajakról lebbentek el, hogy jó tanácsokat osztogassanak az életre annak a szürke egyformaságában és mégis örökké más és más változásaiban. Ügyet se vetett rá, repülni szeretett volna ki a messzi otthonba, a rég nélkülözött szabadság karjai közé, amely most már igazán szabadság lesz, hiszen ő már — — — nagyleány.

Örömprepesve futott ki a zárda előtt váró ekvipázshoz s miután még egy bucsucsókot hintett társainak és a szenteskedő fejedelemasszonynak, beugrott a jól tapetirozott ülésbe, hogy átadja magát az álmodozásnak, az ábrándozásnak . . .

Nagyleány! Milyen furcsa is ez a szó. Hogy megbizsergeti a vért, hogy megdagasztja, mily erős hullámszóba hozza piciny keblét, hogy megzaklatja ifju lelkét s hogy össze-vissza hány, elzavar minden gondolatot agyában,

abban a kis fűrtökkel barázdált agyban.

Nagyleány! Milyen furcsa utóize van ennek a szónak, mint annak a tiltott pezsgőnek, amelyet egy ismerős szolgálta révén be-beloptak szobájukba s amely, amíg isszák, olyan hűsítő, olyan édes s aztán átomba ringat, kellemes kábulást okoz. Nagyleány! Hisz ez azt teszi, hogy ezután hosszú ruhája lesz, hosszú bokáig érő; hogy ezután ő lesz otthon a házikisasszony, jár estélyekre, bálakba, jár színházba elegáns ruhában, amikor majd mindenki őt nézi, hiszen ő . . . nagyleány!

Észre sem vette a tűnő időt, csak mikor a hintő hirtelen megállt és ő anyja karjai közt találta magát. Ajka reátapadt a szerető anya ajkára s onnan szívta a rég nem élvezett gyönyört; karjai körülfonták az anyai keblét, mint ahogy körülfonta a borostyán az ágat. Hajfürtjei összekeveredtek az édes anyja fűrtivel, az ősz haj bogárfeketével . . . Kibontakozott s az édes anyai kebléről az édes apai keblre borult . . .

Futott a szobájába, abba a kis kék szobába, amelyhez annyi emléke fűződik . . . Minden a régi, minden a maga helyén. Még az ibolyacsokor is ott van pipereasztalán, olyan kellemesen bódító illatot terjeszt maga körül szét a szobában . . . Ott vannak a rajzok is a faíon, melyeket még polgárista korában csinált, ott vannak kedvenc rajzszerői

is; aztán a könyvek sorban, rendben . . . minden a régi, minden a maga helyén . . .

Almodozva tekint hol ide, hol oda, mintha bűvös varázskör venné körül, alig tud eszmélni . . .

Jön a szobaleány. Mit akar? Öltöztetni! Minek! fel tud ő maga is öltözni! Jaj dehogy, most már segítségre van szüksége, hiszen . . . nagyleány. Igen nagyleány! Tehát öltözködjünk! Kiveszik a ruhát a szekrényből, jaj be szép, jaj be aranyos, könnyű, mint a pihe, finom, mint a hab, olyan lesz benne, mint egy lepke, csak olyan — hosszú ne volna, csak egy parányival rövidebb volna, csak egy ujjnyival, csak egy kis ujjnyival! Nem lehet, nem szabad. Nagyleánynak hosszú ruha kell! Vegyük tehát fel! Jaj be furcsa, jaj be különös . . . Aztán meg a haját is másképp kell ezután fésülni, most már egy kis kontyot is kell csinálni, meg egy parányi kis fru-frut előlről, mely olyan ingerlően szokott kikandikálni a kalap alól . . . Na még ezt a csipkét, na még ezt a fodrot. Elő! egy kicsit ráncos a ruha, majd oda kell adni a szabónak, igazítsa meg. — Na még ezt a kis rózsát, aztán — — — készen vagyunk.

A nagyleány belenéz a tükörbe, nem ismeri meg magát, azután nagyot kacag s kiugrik az ajtón, körülfutkossa a kertet pajkosan, mint a gyermek, még

ragadta a halál, a *Mülek* Lajos kezéből a betegség ezt a zászlót és az idő óta, azt ezen kerületben győzedelmre vinni nem lehetett.

A nép nagy része hangzatos szavak és ígéretekkel annyira félre lettek vezetve, hogy egy időre szinte megkábultva elhagyták azt a zászlót, melyre apái felesküdték és mely alatt a haza függetlenségeért harcba menve vérüket és életüket áldozták. A kábultság megszűnt! A községek és a tanyák romlatlan magyar népe leszmélt és százával sorakozik *Kossuth* Lajos zászlaja köré, melyet felemelni Dr. *Füredi* Ferencnek volt elég hazafias érzete és bátorsága.

Mindenki, akinek alkalma volt Dr. *Füredit* megismerni, meggyőződött az ő törhetetlen hazafiságáról, rendithetetlen elhűségéről ép' úgy, mint szilárd becsületességéről. A mindszei tanyákon megtartott programbeszédében nem ígért semmi olyat, mit megvalósítani nem lehetne és nem bírta. Beszéde nem hatásadásra irányult, hanem elmondotta egyszerű cafrangnélküli szavakkal azt, hogy ő tehetsége szerint küzdeni fog a független Magyarországért, de szívén fogja viselni a községek és a nép érdekeit is. Különösen — mondotta — arra fog teljes erejéből igyekezni, hogy a kerület népe méltányos árban földhöz jusson.

A szegvári kerület népének

egyszer, utoljára . . . utközben minduntalan fel akar bukni, meg-megbotlik . . . a hosszú ruhában.

Azután jönnek a bemutatkozások, egyik fiatal ember a másiknak adja a kilincset. Mindegyik látogatni jön, bemutatni magát az új nagyleánynak, a parkettek új tagjának. S mindegyik mond egy-két fanyar bókot, egy-két kopott viccet s mindegyik egy pár fordulóért esedezik a legközelebbi zsorra, vagy bála . . .

Azután következnek a szóarék, az estélyek, a bálak, jön a sok tánc a sok émelegős bókudvarlás. S a nagylány azon veszi észre magát, hogy mint a világot az éji lépkék, úgy körülveszi őt a sok zsákmányra éhes lovag; alig tud tőlük szabadulni, minduntalan táncra hívják s alig-alig van ideje anyjához futhatni kipirult arccal, pihegő kebelrel . . . Azon veszi magát észre, hogy mindenki csak őt becézi csak az ő tekintetéért, csak az ő mosolyáért esedezik, hogy ő a bál tündére.

S amint így egyik bálát a másik után végig táncolja, azt is észreveszi, hogy egy ábrándos szempár minduntalan követi, hogy egy mélabus arc mindig ő felé van fordulva s hogy az a szempár, az az arc, egy férfié. S azután azt is észreveszi, hogy az a sugár, amely abból a csudálatos szempárból

vissza kell hódítani ezen kerületet az igaz eszme zászlaja alá. Ezen ősi 48-as kerületben győzri fog, mert *győzni kell* a függetlenségi 48-as pártnak, azért térjenek vissza a fiuk az apák szent elvére és csoportosuljanak minél nagyobb számban a *Füredi Ferenc által lobogtatott Kossuth Lajos szent zászlaja alá*, nehogy azt a minden magyar nemzeti jogról lemondó munkapárt porba tiporhassa.

Politika.

Belföld.

Nagyban folyik a korteskedés, lobognak a zászlók, hangzik az éljen. A miniszterelnök ur nagyon el van keseredve, mert nem talál megfelelő képviselőjelölteket.

Igaz, hogy százával akad ajánkozó, aki elvállalná a kormány által pénzen megvett kerületeket.

De a miniszterelnöknek nagyra törő vágyai vannak. Ő rendes embereket szeretne képviselőjelöltnek.

Ilyen pedig nem akad, aki a törvénytíró kormányt támogatná.

Szerdán minisztertanács volt, melyen *Jeszenszky* államtitkár is részt vett, amiből arra lehet következtetni, hogy a minisztertanácsban választási ügyekkel foglalkoztak.

A minisztertanácsban három új államtitkár kinevezését határozták el és pedig a kereskedelemügyi miniszter politikai államtitkárja *Kál-*

az ő szemébe surran, valami bűverővel, valami varázshatalommal bír: valahányszor rátekint az ifju, neki is reá kell mindannyiszor tekintenie s valahányszor mosolyra nyílik annak ajka, neki is mosolyogni kell s amint rátekint, s amint rámosolyog, szive nagyot dobban, befészkel magát a . . . szerelem, amely ha korán lobban lánggra, hamar elalszik.

S a szerelem éget, a szerelem tüzel, annak tápot kell nyújtani . . .

A szerelem fejlődik, a szerelem nő s a nagy leány egyszer csak ott van az ábrándos szemű ifju karján . . . az oltár előtt . . . rájuk adja a pap az áldást s a szülők örülnek, hogy olyan hamar asszony lett a lányukból.

Nagy leányból menyecske! Egyik boldogságból a másikba! Öröm, vigás kedv, rózsás hajnal. Csókkal kelnek, csókkal nyugszanak, csókkal élnek . . . Boldog életet!

Hanem egyszer csak elmarad a csók hirtelen, a férj uramnak valami nem tetszik, csak a bajusza alól dörög nincs egy kedves szava sem, eltolja magától még a csókoló menyecskét is . . . S a boldog élet siralmasra változik, a menyecske elkezd sirni, zokogni, hazafut, anyja kebelére omlik s azt hajtja:

— Anyám én boldogtalan vagyok, én meg akarok halni! Szegény nagyleány!

mán Gusztáv miniszteri tanácsos lesz. Administratív államtitkárrá *Stetina* Józsefet nevezik ki. Az igazságügy miniszterium új politikai államtitkárja *Rohonyi* Gyula volt képviselő lesz.

Khuen legközelebb kihallgatáson jelenik meg a királynál. A kihallgatást az új választások határnapjával hozzák összefüggésbe. A választások hír szerint június elejére vannak tervbe véve. De nem lehetetlen, hogy május második felében megtartják az új választásokat.

Khuen, hogy törvénytíró céljai sikerüljenek, még a nemzetiségekkel is szövetkezik. Egyik tót lap ugyanis azt írja, hogy: *Khuen-Héderváry* gróf miniszterelnök a tót nemzetiségi párt vezetőinek kijelentette, hogy nem gördít akadályokat a *Matica* föltámasztása ellen." *Maticát* még *Tisza* Kálmán alatt be kellett szüntetni nemzetiségi izgatások miatt. A pánszlávok vérszemet kapva a tót gimnázium felállítását is követelik. A horvátoknak is ígért valamit *Khuen*, mert mint a horvát-szerb koalíció egyik tekintélyes tagja a választóihoz intézett röpiratában kijelenti, a horvát-szerb koalíció a *Khuen* kormányt támogatni fogja és vele együtt fog dolgozni.

A horvát jogpárt azonban, mert nem ők kapták a koncot, a horvát országgyűlésen obstruál.

Justh Gyula kijelentette, hogy azon lapok ellen, amelyek azzal vádolták, hogy a *Justh*-párt *Khuen* néknak fölkinálkozott, sajtópört fog indítani.

Hiába tiltakozott *Tisza*, hiába tagadta *Khuen*, a nemzeti munkapárt örömmel szoritotta a keblére a darabantokat.

Kristóffy, a hirhedt volt darabont belügyminiszter *Tisza* ellen lép föl Aradon muszkapárti programmal. *Kristóffy* szerint *Tisza* nem igaz munkapárti. Ő még *Tiszát* is jobb hazafinak tartja, minthogy igazi munkapárti lehessen.

A rendőrség úgy látszik felsőbb parancsból, a törvények megsértésével, megidézte azon volt képviselőket, akik állítólag *Khuen* megverték. A képviselők, mivel az országházban elkövetett dologért csakis a parlament előtt felelősek, minden vallomástételt megtagadtak.

Külföld.

Görögország. Thessaliában nagy agrármozgalom észlelhető. A katonai liga azt követelte a parlamenttől, hogy a nagybirtokokat törvényalkotás útján sajátítsa ki a földnélküli nép részére.

A parlamentnek nagy erőlködések után sikerült ezen törekvéseket meggátolni. E miatt teljesen kiütött a parasztlázadás. A parasztok által fenyegetett birtokokat a katonaság megszállotta és a vasuti vonatokat katonaság őrzi.

Angolországban alig multak el a választások és már ismét az

uj angol parlament feloszlatásának küszöbén állanak.

A feloszlatást az teszi szükségessé, hogy a felsőházban a lordok a vetőjogot felhasználták arra, hogy a korona előjogaival dacoljanak és az alsóház jogait semmibe se veszik.

A lelkesedés.

A kormány szolgálatában álló lapok nap-nap után hoznak híreket a lelkesedéssel megtartott főispáni installációkról, vagy pedig munkapárti alakuló gyűlésekről.

Mi igaz ebből a nagy *lelkesedésből*, amelylyel a magyarok a Bécs kirendeltjei iránt viseltetnek?

Hát úgy áll ez a dolog, hogy ahol a belépő-jegygyel ellátott gyűlésezők közül husz összegyűl, akkor kétezeret is írnak a lapok. Bizony jó bort mérhet a kormány a lelkes ujságíróknak, hogy egy helyett százat látnak.

Aztán, hogy gyűjtik össze ezt a husz darab embert is. Mindenütt vannak magasabb hivatalra vágyó megyei hivatalnokok, akik az alattok álló kisebb tisztviselőket kényszerítik, hogy az ilyen gyűléseken megjelenjenek.

Még vannak nagy uradalmak is, amelyek nem kívánnak egyebet a magas hasznobért fizető bérlőiktől, mint hogy a szavazatukat oda adják ahova a földes urnak parancsolni méltóztatik.

És a szegény nagy és keserves munkája után élő bérlők, mit tehetnek egyebet, minthogy féltvén magukat és családjukat az éhen halástól engedve a pressiónak mennek — *lelkesedni*.

Választási mozgalmak.

Szentesen Molnár Jenő dr. majdnem mindig a városban tartózkodik. Kortesei 22 kocsival állandóan járnak a kerületet. Pártirodát tart fenn és korteskedésük oly nagy arányokat öltött, mintha nem 8-9, hanem csak 2 hét választás el bennünket a választásoktól.

A *Kovács* Dénes pártja még eddig csendes, ugyszintén a *Kalpagosé* is.

A komoly jelöltekhez negyedikül *Négyessy* László dr. sorakozott.

Lesz azonban itt bizonyosan még egy ötödik és pedig munkapárti jelölt is. Nem hiába alakítják meg mai napon itt ezen pártot.

Nagyon valószínű, hogy jelölni is fognak.

Hódmezővásárhelyen *Endrey* Gyula dr. ellenében *Kun* Bélát a „Reggeli Ujság“ szerkesztőjét jelölték.

Szegeden — mint a jelekből itélni lehet — az I-ső kerületben a munkapárt *Bánffy* Dezső báróval szemben jelöltet fog állítani. A II-ik kerületben is két jelölt fog egymás ellen küzdeni: *Kelemen* Béla és *Becsey* Károly.

A „Magyarország“

kirohanásai.

Nem halgathatom el, mielőtt a szegvári kerületben történt „*Zalán futásáról*“ írok, azt, hogy én rokonszenvezem a Justh-párttal, tehát engem közlésemben nem vezet semmi pártárnyalati szenvedély. Mint passzív szemlélője a Szegváron törtéteknek hüen, tárgyilagosan óhajtom leírni a husvét másnapján történt eseményeket.

Igaz az, hogy Mindszinten sem Horváth Zoltánt, sem *Holló* Lajost még kevésbé ismeretlenebb kísérőiket meghallgatni nem akarták sem a 48-asok, sem a szociálisták.

Igaz az, hogy *nem is tudtak szóhoz jutni* és pedig azért, mert minden igaz 48-as ember ezeket az urakat nem tekinthette másnak, mint *pártbontóknak*, kiknek nincs egyéb céljuk, mint a 48-as pártot *ketté vágni*, hogy annál könnyebben győzhessen az eddig még a titok leplevel, borított *granicsár párti jelölt*.

Igaz az, hogy minden egyes választó vagy 15-en, és egyéb fizetett emberek, kik a pártbontókat környezték, nem voltak, nem lesznek soha *Justh* még kevésbé Horváth pártiak, mert — nem akarnak azok lenni, de nem is *tehetik*.

Igaz az, hogy ugyanezen emberek akarták azt, hogy Horvátot a kerület 48-as pártja Szegváron jelölje, de igaz ám az is, hogy őt a pártbontók iránt a hazafias felháborodás oly nagy volt hogy senki közülök felszólalni meg sem kísérlette.

Igaz minden a mit ezen kudarcról írnak, de *nem igaz* mindaz, amit a „*Magyarország*“ holmi *tényes fogadtatásról* ír.

Igaz az, hogy az a néhány egyébként tisztességes ember, kik Horváth-Hollót környezték, nem mind 48-asok,

Igaz az, hogy Korpás Pál fő-tisztelendő plébános ur ingadozó politikai eljárása folytán saját hivei előtt is, annyira elvesztette még azt a bizalmat is, melyet mint pap kérde nelnie kellett volna, hogy szóhoz sem hagyták jutni.

Igaz az, hogy kiutasították mindannyiójukat a 48-as körből, de sőt rendőri assistenciával kellett őket onnan eltávolítani. A kör elnöke és a választók százai *Füredi* drt éltetve, egyszerűen kinyomta a tágas udvarról a báránybőrbe bujt farkasokat.

Próbát ajánlok *Horváthnak* is, *Holló* Lajosnak is, hogy jöjjenek a kerületbe hétfőn, nézzenek körül az 1600 választóval biró kerületben, hogy lesz-e mellettük 16 választó. Kiséreljék meg újra most már hiva anyill piacon beszélni és meg fognak arról győződni, hogy akik beugratták őket, azok mind munkapártiak.

A szegvári kerületben nincs Horváthnak pártja és nem is lesz!

Nem igaz az sem azonban, hogy bárki is „*koponyalékelők*“ stb. ilyen kifejezéssel illeték volna őket, valamint az sem igaz, hogy tojás és kövel dobálták őket. Egyszerűen nem hagyták őket beszélni és nem engedték a 48-asok Horváthot *a munkapártiaktól a 48-as körben jelölni*.

Ez a tiszta igazság!

Éber.

Kiadóhivatali üzenet.

Az „*Alföldi Hirlap*“ április hó elsejével új negyedévbe lép át. Ezen alkalommal lapunk jövő száma ismét *5000 példányban* fog megjelenni. Felhívjuk ezen körülményre a *hirdetőközönség* figyelmét.

Kérjük eddigi előfizetőinket, legyenek szivesek a *hátralékos előfizetési díjakat* akár a szentesi, akár a mindszenti kiadóhivatalba *beküldeni*, hogy a lap további szétküldésénél zavarok ne támadjanak.

Mi sem költséget, sem fáradságot nem kimélve adtuk és adjuk lapunkat a nagyközönség kezébe. Köszönjük az eddigi szives támogatást, de kérjük legyenek szivesek bennünket fokozottab mértékben támogatni, hogy a magunk elé tűzött célért nagyobb erővel küzdhessünk.

Tisztelettel
a kiadóhivatal.

Az *Alföldi Hirlap* előfizetési árai:

Egy évre — — — K 10.—

Félévre — — — K 5.—

Negyedévre — — — K 2.59

Hirdetések jutányos árban számíttatnak.

HIREK.

Csongrádvármegye muzeuma összes osztályai nyitva d. u. 2-től fél 5-ig.

— **Halálozás.** Török Imréné, szül. Szabó Terézia f. hó 2-án életének 41-ik és boldog házasságának 21-ik évében hosszas betegség után elhunyt. A temetés f. hó 3-án, vasárnap d. u. 3 és fél órakor lesz.

— **Tanyai istentisztelet.** Papp Lajos ref. körlelkész április 3-án délelőtt 9 órakor a belső-fábiáni iskolánál istentiszteletet tart.

— **Bucsuzó földesur.** Órgróf Pallavicini Sándor, aki hatalmas hitbizományi birtokát fiára Pallavicini Alfons órgrófra ruházta át, megjelelt tegnap fiával együtt a Mindszenti községében, ahol a nagyszámú összegyűlt községi képviselőktől és közönségtől szívélyes szavakkal bucsuzott el. Kijelentette, hogy fiának, az új hitbizományi birtokosnak figyelmébe ajánlotta Mindszenti községet.

— **Meghívó.** A szentesi vendéglősök és korcsmárosok értekezlete szükségét látta annak, hogy saját érdekeinek megóvása és előmozdítása céljából megyei szervezettel ipartársulatot alakítson. Az e célból kiküldött szervező-bizottság az előmunkálatokat megejtette és alkuló közgyűlés megtartására 1910. évi április hó 6. napjának délelőtti 10 óráját Szentesre a Petőfi Szállóba kitűzte, amelyen való megjelenésre és a társulat rendes tagjai közé belépésre a t. kartársak tisztelettel meghívotnak.

— **Az „Alföldi Ellenzék“ és a „Szentesi Lap“** ugyancsak összekülömböztek egymással. A választási harcok hevében alaposan eltérnek mindketten attól a hangtól, mely a tisztas hirlapot jellemezni szokta. „Gazemberek“, „Sikkasztók“ és más erős dolgokat vagdosnak egymás fejéhez e két lap szerkesztői. A magunk részéről — a hirlapirodalom tisztessége szempontjából — sajnáljuk, hogy az ügyek ennyire elfajultak. Az igazság érdekében azonban ki kell jelentenünk, hogy a „Szentesi Lap“ volt az, mely elsőbbséget az „Alföldi Ellenzék“ szerkesztőit brutális módon támatta.

— **Nyíregyháza és az adófizetés.** Nyíregyháza város képviselőtestülete pénteki közgyűlésén a vármegye utasítására elhatározta, hogy a felek által önként befizetett adókat sem szolgáltatja be az államnak, hanem külön-külön kiveendő nyilatkozat alapján takarékpénztárba helyezi letétbe.

— **Krisztus korabeli pénzek a muzeumban.** Igen becses római pénzekkel gazdagodott újabban a muzeum, köztük Augustus, Tibérius és Néró pénzeivel. Az első idejében született Jézus, a második alatt feszített meg (tehát ilyenfajta pénzen adták el) és a harmadik ölette Rómában a keresztényeket. Mind-egyiken szépen látható a császár arcképe. Ez adományt Sólya János tanár urnak köszönhetjük.

— **Sima László a »Szentesi Lap«** főszerkesztője, az »Alföldi Ellenzék«-ben ellene megjelent sértő cikk miatt ezen lap ellen a sajtópórt megindította — egyben kérte maga ellen a fegyelmi elrendelését.

— **Meghalt Ivánkovics püspök.** Ivánkovics János volt rozsnyói püspök Dunakesziben meghalt. Ivánkovics Jánost, mint a Szeged-rókusi plébánost és Szeged II-ik kerületének volt országgyűlési képviselőjét az alföld ismerte és becsülte. Holttestét a család hazaszállíttja és a Szeged belvárosi temetőben levő családi sírboltban helyezi örök nyugalomra.

— **A Jövendő.** Az alföld egyetlen szépirodalmi lapja. Szerkesztik Dr. Gonda József és Dr. Sándor Jenő. Megjelenik havonként kétszer. Előfizetési árak: Egész évre 4 K, félévre 2 K, negyedévre 1 K. — Megrendelhető a kiadóhivatalban Hódmezővásárhely V. Kossuth-tér, templom bazár, vagy az »Alföldi Hírlap« kiadóhivatalában.

— **Munkáspénztár és iparvállalat közötti vita elintézése.** A kaposvári kerületi munkásbetegsegélyző pénztár 4383 korona erejéig végrehajtást kért az ottani cukorgyár ellen azon a címen, hogy a vállalat nem iratta be alkalmazottait a munkáspénztárba annak dacára, hogy a vállalatnak a saját kebelében még nem volt munkásbetegsegélyző pénztára. A cukorgyár azzal az érveléssel tiltakozott a végrehajtás ellen, hogy addig is, amíg nem volt saját munkáspénztára, vagyis az előkészítés ideje alatt szintén — még pedig sokkal gavallérosabban, mint a kerületi munkáspénztár tette volna — segítette beteg alkalmazottait. Ezt a cukorgyár a városhoz intézett beadványában minden tekintetben beigazolván, azzal az ötletes követeléssel állt elő, hogy — többletfizetés címen a ker. munkásbiztosító pénztár fizessen neki vissza 809 koronát. — A város, mint végrehajtó-bizottság — a felhalmozott indokok alapján — megtagadta a végrehajtást, amit a ker. pénztár a vármegyéhez megfeleltetett. Az alispán illetéktelenségi alapon utasította el a felebbezést, mire az ügy a belügyminiszter elé került, aki a vármegye illetékességét megállapította és határozathozatalra utasította az alispánt, aki végre az ügyet felülbírálta és a város álláspontját téve magáévá, a ker. munkásbiztosító pénztárt végrehajtás iránti kérelmével elutasította.

— **A sajtó Magyarországon.** A keleti országok sajátossága, hogy ott minden felfedezés, minden újítás és kezdeményezés nyomában — vagy pozitív, vagy negatív értelemben — káros tulzások támadnak. A kulturális intézmények, eszközök ugyancsak alávetvők ama fattyuhajásoknak, amelyek az egészséges, okos dolgok fejlődésének minden terén utját állják. Nem a nő divatról, az arcokra kent mixturákkal való visszaélésekkel akarunk szólni. Nem is repülőgépek üzött, minden szakértelem nélkül való rakoncátlanokokról. Hanem szólni akarunk a magyar szak-

sajtóról, melynek félreismert hivatása, lecsöpözött komolysága és a legutolsó napifirkász mögé helyezése valóban keleti szinben tünteti fel szép Magyarországot. Mert a Nyugaton, ahol teljes virágjában tündöklök az ipar és gazdasági élet, ott a sajtó is az őt megillető teljes, de teljes tiszteletben, részéről míg a magyar vállalatok legtöbbje előszeretettel a »lerázás« himes mezejére lép, amikor valamelyik szaklap támogatásáról van szó. Szándékosan választottuk a »lerázás« kifejezést, mert ez magába foglalja azt a bárdolatlan, sértő modort, amelylyel komoly szaklapok képviselői egyes vállalatainknál találkoznak. Hogy példát említsünk leszögezzük egy rézhengermű igazgatójának azon fogását amelylyel egy szaklapra való előfizetést magától elhárított. Az igazgató ur ugyanis magához huzta az íróasztala mellett elhelyezett papirkosarat és azzal a kijelentéssel, hogy »lássá, mi nem is érünk rá szaklapokat olvasni« a papirkosárból szedegette elő a legelőkelőbb magyar szaklapokat, amire az illető szaklap önértékes képviselője természetesen sarkon fordult. A papirkosárból előráncigált lapokat is csak »irgalomból« és azért járatta a direktor, hogy a »szájukat betömje«. Ilyen és ehhez hasonló módon bántanak el a szaklapokkal egyfelől. Másfelől — pedig amíg az előfizetést nem kérik — az ingyen küldött mutatószámokat az ítélet napjáig is elfogadják és fel is használják. — És amikor valamelyik szaklap, amelyikre nem fizettek elő, valamelyik vállalatra nézve keserű igazságokat tár a nyilvánosság elé, akkor menten »szarolási szándéknak« minősítik az esetet — azt mondván, hogy »azért irtak rólunk, mert nem fizettünk elő«. Mintha bizony ez inemunitást biztosítana?

— **Gondatlanságért — dorgálás.** Váci Eszter 15 éves szentesi leány azzal volt vádolva, hogy a felügyeletére bízott egy éves Jusztina nevű testvére nem vigyázott, aki a játék közben beleesett a kut mellett vizállásba, mire észrevették megfulladt. A fiatal vádlott azzal védekezett, hogy ő a kérdéses alkalommal főzéssel volt elfoglalva. Több ízben megnézte hugocskáját s nem is sejtette a közeli katasztrófát. A gyermekbiróság tekintettel arra, hogy a fiatal vádlott anyja halála óta egyedül vezeti a háztartást, a vádlottat csak dorgálásra ítélte.

— **Az örökségért.** Özv. Széll Lászlóné csongrádi gazdag földműves együtt lakott fiával Széll Lászlóval. Az anya és fia az apai örökség miatt folyton civakodtak. Kuncsák Mihály Széll apósa folyton biztatta vejét, hogy ölje meg az édes anyját, akkor hamarabb hozzájuthat az örökséghez. Széll 1907. október 7-én a felesége unszolására fejszével agyonütötte az édes anyját. A szegedi esküdtbiróság bűnőnek mondta ki Széllt felmenő ágon elkövetett szándékos emberölésért. A törvényszék Széllt 15 évi fegyházra ítélte. Mint bűnsegédet a feleségét 5 évi, az apósát, mint felbujtót

pedig 6 évi fegyházra ítélte a bíróság. A Curia a semmisségi panaszok elutasításával hozzájárult a törvényszék ítéletéhez.

— **Csalás parcellázással.** A makói csendőrség letartóztatta Sinka Endre csalót, ki bejárta Földeák, Lele és mindazon községeket, hol a csanádi püspöknek birtokai fekszenek és elhitette az ottani gazdákkal, hogy Csernoch püspök segíteni akar a nép baján és azért birtokait a nép között parcellázás útján szét fogja osztani és ezen munkálatokkal ő van megbízva. Elébe terítette a gazdáknak a püspökség birtokainak térképét és mindegyiknek kijelölte a neki tetsző részt és jókora előlegeket szedett fel. A gazdák tömegesen jelentkeztek a jószágkormányzónál, ki felvilágosította a károsult gazdákat, egyuttal pedig feljelentést tett Sinka ellen, akit letartóztattak.

— **Automobil járat.** A tiszai alsójárás főszolgabirájától egy vállalkozó Kunszentmárton és Cibakháza között létesítendő automobil járatokra kért engedélyt.

— **Kötelező tüzbiztosítás.** Életre való indítványt terjeszt Nagybánya város gazdasági és pénzügyi bizottsága a legközelebbi közgyűlés elé. Ugyanis f. hó 17-én tartott ülésén elhatározta, hogy Nagybánya város területén kötelező tüzbiztosítást létesít, miután ilyképen a lakosok olcsóbb biztosítást élveznek s ebből a városra is szép haszon fog háramlani.

— **A szociálisták pertörlése.** A szociálistákra is nagy szüksége lehet az új muszkapártnak. Erre vall azon körülmény, hogy az összes szociálista és nemzetiségi pereket pertörlés útján meg akarja szüntetni. Dr. Székely Ferenc igazságügyminiszter mikor átvette hivatalát *száznegyvennyolc* ilyenféle per volt folyamatban. Az igazságügyminiszter erre vonatkozólag kijelentette, hogy *a sajtót szabadabban kezeljük és el-tűrünk egy kis bírálatot is.* Szép, ha a pertörlésre ezek az indító okok készítik a kormányt és ez nem kortesfogás.

— **Kártérítési pör a Máv ellen.** Özvegy Kolozi Gyuláné pécskai lakos 16 éves Gyula nevű fia, az aradi gimnázium hatodik osztályának tanulója néhány hónappal ezelőtt Pécskáról a motorosvonattal Aradra utazott. A motoros utközben összeütközött egy Máv tolókocsival. Az összeközés olyan erővel történt, hogy a kocsiiban ülők valamennyien kisebb-nagyobb sérülést, Kolozi Gyula pedig agyrázkódást is szenvedett. A diák édesanyja az aradi királyi törvényszék előtt 95.000 korona kártérítési összeg erejéig pert indított a Máv ellen.

— **Magyar név.** A belügyminiszter Lusztig Dániel Mindszenti illetőségű ugyanottani lakos családi nevének Vigre kért átváltoztatását megengedte.

— **Tűzveszélyes a színház.** Zilahy Kálmán r. főkapitány jelentést adott be a tanácsnak, hogy a Tóth József színházban a vezetékek úgy vannak elhelyezve, hogy az a legnagyobb mértékben

tűzveszélyes és nem vállalja a felelősséget az esetleges szerencsétlenségért, a mostani Villamos vezetéki rendszer mellett. A tanács állítólag úgy intézkedik, hogy a vezetéket úgy csinálják meg, hogy a színház tűzveszélye megszűnjön.

— **Anyakönyvi kivonat.** Március 21—3 -ig. *Születés:* Szabics József, Gilyán Endre, Molnár Farkas Terézia, Fekete Nagy Erzsébet, Moldován Sándor, Kovalik Karolin, Vass György, Garai Csák Sándor, Döme Lidia, Vecseri Klára, Hájós Mária, Fekete Nagy Istvan, Szőke János, Kerekes Sára, László Ilona, Tóth János, Bese Julianna, Kovács Erzsébet, Tornyai János, Perei Sándor.

Eljegyzés: Szamosközy Lajos Farsang Juliánnával, Öze László Csernus L. kács Etelkával, Komendát Lajos Jobb Annával, Berceli Károly Izbéki Emiliával, Paksi Sándor Irhási Máriával, Banga Sándor Egri Szilágyi Krsztinával, Temleitner Imre Varga Juliánával, Sinóros Szabó Sándor Tomcsányi Lidiával, Béres Molnár Gergely Gombási Rozáliával, Paczarszky György Pap Margittal, Bartus János Kovács Viktóriával, Balog Ferenc Kalmár Rozáliával.

Házasság: Kulcsár József Pilc Máriával, Kaufman Jakab Eichenbaum Vil-mával, Cseuz Lajos Gerec Máriával, Páhi Lajos Balog Szabó Zsuzsannával.

Halálozás: Széll Lajos 20 éves, Hidas Mihályné Mácsai Mária 4 éves, Dobos Imre 45 éves, Farmasi Imréné Dobos Juliána 38 éves, Csendes József 8 éves, Böleskei Molnár Sándor 68 éves, özv. Janó Jánosné Gránic Julianna 25 éves, Csiszár Györgyné Töröcsik Anna 69 éves, özv. Mindszenti Varga Mihályné Lakatos Juliánua 81 éves, özv. Kanász Nagy Jánosné Kürti Lidia 79 éves, Dallos Szilágyi Julianna 18 éves, Balázs Mihály 6 hónapos, Ecséri Erzsébet 7 hónapos, özv. Sarki Molnár Sándorné Balog Julianna 88 éves, Füst Molnár Imréné Doszlop Nagy Lidia 40 éves, Berkec János 4 éves, Szabó Béla 16 hónapos.

— **Külkereskedelmünk hanyatlása.** A központi statisztikai hivatal csütörtökön tette közzé a magyar szent korona országainak folyó évi február havi külkereskedelmi forgalmára vonatkozó adatokat. A füzet tartalmazza az 1910. évi február havi külkereskedelmi forgalomnak adatait, szembeállítva az előző év február havának forgalmi eredményeivel, valamint az év első két hónapjának forgalmi adatait, ugyancsak a múlt év megfelelő adataival összehasonlítva. A közzétett adatok szerint behozatalunk értéke az előző évi 236 millió koronával szembe ez év január-február havában 247.4 millió koronát ért el s ebből 181.7 millió korona Ausztriából való behozatalunkra esik. Kivitelünk értéke a múlt évi 219.9 millió koronával szembe a folyó év két első hónapjában 199.9 millió koronát tett, mely összeghez Ausztria 139.5 millió koronával járult. Az 1910. év két első hónapjában tehát árumérlegünk összesen 47.5 millió korona, Ausztriával szembe pedig 42.2 millió korona behozatali többletet tüntet fel, ami már elég megdöbbentő jelenség,

hogy annak okaival behatóan igyekezzenek érdekviseleteink foglalkozni.

A »Vasárnapi Ujság« április 3-iki száma a legfrissebb aktualitások közül képeket mutat be az ököritói tűzvesze-delemről, az elhunyt Menelik négusról, Ferenc Ferdiánd trónörökös dolnij-miholjátci vadászataról, a Műcsarnok tavaszi kiállításáról, Kossuth Ferenc gödöllői szerepléséről. Egy képsorozat Gróh István cikkével a palóc népművészet egy sereg érdekes termékeit mutatja be. Szépirodalmi olvasmányok: Erdős Renée és Juhász Gyula versei, Szemere György regénye, Kortsák Jenő novellája, Rákosi Viktor történelmi korrajza a párisi kom-münről. Egyéb közlemények: tárcacikk a hétről s a rendes heti rovatok. Irodalom és művészet, sakkjáték stb. — A »Vasárnapi Ujság« előfizetési ára negyed évre négy korona a »Világkrónika«-val együtt 4 korona 80 fillér. Megrendelhető a »Vasárnapi Ujság« kladóhivatalában (Budapest, IV. kerület, Egyetem-utca 4. szám.) Ugyanitt megrendelhető a »Képes-Néplap« a leg-olcsóbb ujság a magyar nép számára félévre két korona 40 fillér.

— **Kitűnő jó homoki és fajborok,** valamint törköly és barack pálinkák úgy kisebb, mint nagyobb mennyiségben a kisteleki bortermelőknél állandóan kaphatók. Bővebb felvilágosítással a kisteleki gazdasági egyesület elnöksége — a hol az eladó borok, pálinkákról, valamint gyümölcsfélékről állandó nyilvántartás vezetettik — kész-séggel szolgál.

— **Cimbalmozók szives figyelmébe** ajánlom az üzletemben raktáron található *Schunda-féle cimbalomhurokat,* Gazdag raktár cimbalomiskolákból, nemkülömben a legujabb cimbalomra átírt zeneművekből. Szives pártfogást kér Unter-müller Ernő könyvkereskedése Szent-tesen (Petőfi szálló épületében.)

Nyiltér.*)

Nyilatkozat.

Állítólag a 48-as körön kívül álló egyének olyan kijelentéseket használtak a kör tisztikara ellen, melyet nekem tulajdonítottak, *ezennel* visszautasítom és hazugságnak jelentem ki, bármely oldalról jövő és személyem ellen irányuló támadást visszautasítok és akik ezt a dolgot felfújták és olyan nagyon erősítettik nézzenek szét maguk körül és meg fogják látni, hogy ki a hibás, egyébirá t minden választáskor így szokott ez lenni, mindenkinek a szemét szeretnék kikaparni az ál 48-asok.

Kelt Mindszent, 1910. apr. hó 3-án.

Korom Lajos,
a 48-as kör jegyzője.

*E rovatban közölttekért nem vállal felelősséget a szerkesztő.

Kiadótulajdonosok:
Diamant Manó és Vajda Bálint Utóda.

MEGHIVÓ.

Összetartás Szövetkezet f. a.
Mindszentén.

1910. évi március hó 28-án d. u. 3 órakor
vagy ha határozatképes nem volna,
1910. évi április hó 4-én d. u. 3 órakor
saját helyiségében tartandó

IV-ik

rendes évi közgyűlésére.

Napirend:

1. Az igazgatóság és felügyelő-bizottság jelentése.
2. A mérleg és eredményszámla megállapítása.
3. A tiszta jövedelem iránti intézkedés.
4. Felügyelőbizottsági tag választása.
5. Egy hónappal előbb beadott indítványok tárgyalása.

Zárszámadásunk következő:

Mérleg. Tartozik: Pénztár 299 K 59 f, Váltó 2790 K 1 f, Kötvény 9278 K 5 f, Felszerelés 370 K. Összesen 12,737 K 65 f; Követel: 11,930 K 46 f, Tartalékalap 155 K 60 f, Jótékonycélszámla 20 K, Osztalék 378 K 11 f, Folyószámla 50 K, Tisztanyereség 203 K 48 f. Összesen 12,737 K 65 f.

Eredményszámla. Tartozik: Költség-számla 220 K 81 f, Felszerelés 46 K 32 f, Tiszta nyereség 203 K 48 f. Követel: Kamatszámlettől 470 K 60 f, összesen 470 K 60 f.

Mindszent, 1909. december 31-én.

Összetartás Szövetkezet f. a.

Jegyzet. Az eredeti mérleg- és zárszámadás úgy az igazgatóság, mint a felügyelőbizottság jelentése az intézet helyiségében közszemlére vannak kitéve. A hivatalos órák alatt megtekintethetők.

A szentesi kir. jbiróság e. i. vezetőjétől.

1910. El. 48/3.

Hirdetmény.

Értesitem a jogkereső közönséget, hogy az Igazságügyminister Úrnak 2701/1910. I. M. rendelete folytán a kir. járásbírósnál a hivatalos órák a folyó évi április hó 1-től kezdődőleg: November hó 1-től április hó 30-ig köznapon 8 órától 3 óráig, — majus hó 1-től október hó 31-ig pedig köznapokon 7 órától 2 óráig; — vasárnapon és ünnepnapon pedig 9 órától 12 óráig tartatnak.

A telekkönyvi hivatal — ideértve a telekkönyvi iktatót is — köznapokon 9 órától 1 óráig, — vasárnapon és ünnepnapon 9 órától 11 óráig áll a felek részére nyitva.

A jegyzői irodák a felek részére csak köznapon 9 órától 11 óráig állnak nyitva.

A gyűjtő-szekrény köznapon 1 órakor, — vasárnapon és ünnepnapon 11 órakor lesz kiürítve.

Szentesen, 1910. évi márc. hó 28.

Katkics Gyula,
kir. járásbíró, a kir.
jbiróság e. i. vezetője.

2239/1910. sz.

Hirdetmény.

Értesitem a közönséget, hogy a tanács a város közönsége jégszükségletének biztosítására jeget szerzett be, mely készletből március és április hóban csak baromfi kereskedők, mézárások és cukrászok, míg a többi hónapokban a korcsmárosok is beszerezhetik jégszükségletüket.

Tíz kilónál kevesebb mennyiség nem adatik ki; a jég ára 50 kilogramig mmként 5 K, 50 kmon felül 4 K 50 f.

A jég ára a város gazdánál bárca ellenében fizetendő.

A kiadás ideje reggel 1/26 órától 1/27-ig, este 1/27-től 7-ig állapítatott meg.

Szentes, 1910. március hó 10.

Magyar
h. polgármester.

Eladó föld.

Pusztaszentimrén 34 hold prima föld összes jószággal és épületekkel együtt azonnal eladó. — Értekezni lehet Pasztendorff Ignácnál Pusztaszentimrén. (Pest m.)

Fizessünk elő az 5000 példányban megjelenő „ALFÖLDI HIRLAP“-RA.

Vajda Bálintnak

kitűnő minőségű saját termésű bora van eladó. — Értekezni lehet I. ker. Meccs Balog-utca 2., vagy lapunk nyomdájában.

Ugrai Antal

korcsmárosnak a Bartha János-utca 16. számú háza eladó. Ugyanott kitűnő minőségű három éves siller burgundi bor literenként 1 korona.

Kitűnő italok! Pontos kiszolgálás
Szíves pártfogást kér
PIRITHY MÁTYÁS
a Petőfi Szálloda bértője

Egy fonat,
Két fonat,
Száz fonat haj

óriási választékban kapható Grubmüller József borbély és fodrász üzletében Kossuth tér. — Kifésült hajakat a legmagasabb áron megvásárol. 9049

Ugyanott egy jó fiu tanulólul felvétetik!

Eladó ház.

A III. ker. Kossuth-utca 25. sz. ház kedvező feltételek mellett eladó. Az udvarban ártézi kút, szőlőskert és igen jó gazdasági épületek. Értekezni lehet a helyszínén. 6—2

Központi Szálloda
és étterem.

A tisztelt közönség rendelkezésére áll kitűnő konyha, tisztán kezelt borok, gondos és pontos kiszolgálás. Teljes ellátásra előfizetők lehetőleg legjutányosabb árak mellett elfogadtatnak.

Tisztelettel:

Berger Tóbiás
vendégfő.

035

Lapunk kihordására lapkihordók sürgősen keresetnek. Jelentkezhetni a kiadóhivatalban.

